

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Tos/18/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7825010246
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7825010246.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Baločka, PhD. a sudcov JUDr. Mateja Čintalu a Mgr. Petra Lengyela, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7. mája 2026, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. b), c), ods. 3 písm. a) Tr. zák., o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3Nt/30/2025 z 11.3.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava uznesením sp. zn. 3Nt/30/2025 z 11.3.2026 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXX/XXX, F. C., t.č. v ÚV/VaÚVTOS Košice (ďalej aj „odsúdený“) na povolenie obnovy konania vedeného označeným súdom pod sp. zn. 2T/20/2022. Proti tomuto uzneseniu odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť.

Sťažnosť odsúdený prostredníctvom ustanoveného obhajcu odôvodnil v podstate tým, že napadnuté uznesenie má príliš všeobecný charakter, chýbajú v ňom akékoľvek konkrétne skutočnosti, voči ktorým by sa mohol brániť, a preto „vydanie takéhoto uznesenia o vznesení obvinenia“ považuje za porušenie jeho práva na obhajobu, ako aj základného ľudského práva na spravodlivý proces. Z napadnutého uznesenia podľa odsúdeného (resp. obhajcu) nevyplývajú ani zákonné dôkazy, ktorých existenciu by mohol spochybniť. Odsúdený preto navrhuje aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z napadnutého uznesenia, ako aj z obsahu pripojeného spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 2T/20/2022 vyplýva, že odsúdený bol trestným rozkazom sp. zn. 2T/20/2022 z 10.01.2023 v spojení s opravným uznesením z 18.01.2023 uznaný za vinného zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 36 mesiacov. Po novele Tr. zák. bol označený trest odsúdenému zmiernený rozsudkom sp. zn. 2T/20/2022 z 13.12.2024 na (už úhrnný) trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 34 mesiacov. Okresný súd uznesením sp. zn. 2T/20/2022 zo 06.06.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Tos/57/2025 zo 17.09.2025 rozhodol, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený svoj návrh na obnovu konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 2T/20/2022 odôvodnil v zásade tým, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov považuje za neprimerane prísny, spáchanie skutku ľutuje a žiada o poskytnutie ďalšej šance, a teda o uloženie miernejšieho trestu. Na uvedenej argumentácii odsúdený zotrval aj na verejnom zasadnutí konanom k jeho návrhu na obnovu konania a neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by jeho návrh podporili.

Okresný súd napadnuté uznesenie, ktorým zamietol návrh odsúdeného na obnovu konania odôvodnil v podstate tým, že v konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti predpokladané v § 394 ods. 1 Tr. por., ktoré by opodstatňovali povolenie obnovy konania, a to ani po tom, čo odsúdenému na verejnom zasadnutí bolo vysvetlené, že v konaní o povolenie obnovy konania sa bez ďalšieho nemôže (úspešne) domáhať uloženia miernejšieho trestu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností krajský súd konštatuje, že napadnuté uznesenie okresného súdu je vecne správne, zákonné, náležite odôvodnené a zároveň vychádza z procesného postupu súdu, ktorý bol v súlade s Trestným poriadkom. Sťažnostný súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, že v konaní o návrhu odsúdeného na obnovu konania nebola preukázaná (a odsúdeným ani len tvrdená) existencia akejkoľvek relevantnej skutočnosti, ktorá by odôvodňovala povolenie obnovy konania. Inštitút obnovy konania slúži na nápravu skutkových zistení v prípade, že sa objavia nové (súdu skôr neznáme) dôkazy, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste v porovnaní s rozhodnutím v pôvodnom konaní. Ako už bolo uvedené, odsúdený v danom prípade nepredložil a ani neoznačil žiadny taký nový dôkaz.

Z odôvodnenia sťažnosti odsúdeného, spísaného obhajcom, je navyše zrejmé, že jeho obsah bol prevzatý z inej veci (smeruje proti uzneseniu o vznesení obvinenia; namieta neexistenciu konkrétnych skutočností, voči ktorým by bolo možné sa brániť; ako aj nedostatok dôkazov, z ktorých napadnuté uznesenie vychádza). Takto podaná sťažnosť nie je spôsobilá spochybniť správnosť a zákonnosť uznesenia prvostupňového súdu, pričom sťažnostný súd v rámci svojej prieskumnej právomoci nezistil ani žiadne iné (nenamietané) skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod na zrušenie, resp. zmenu napadnutého rozhodnutia.

Nad rámec odôvodnenia tohto uznesenia krajský súd dodáva, že okresný súd postupoval správne aj vtedy, keď nekonal o námietke zaujatosti samosudcu vznesenej odsúdeným po vydaní napadnutého uznesenia (písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu 30.3.2026), keďže táto je zjavne založená výlučne na nespokojnosti odsúdeného s rozhodnutím v jeho veci a neobsahuje označenie žiadnych relevantných skutočností, ktoré by mohli nasvedčovať zaujatosti zákonného sudcu (§ 32 ods. 6 . Tr. por.).

Z týchto dôvodov krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.